

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Filios sæpe mori in pœnam parentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

re, diuitias filii apportasset. Tantum valuit absentia filii. Quæ alijs etiam idcirco prodest, quia, filijs præsentibus, amore nimio, indulgentia, conniuentia, blanditijs, sæpe etiam excañdescencia, & mille alijs modis peccauissent.

5. Quæ etiam sæpe in caussa sunt, vt filij, ante tempus, è vita eijciantur, atque, vtroque parente viuo, viui pestem optent, iuxta illud: *Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.* Magno in luctu fuit Dauid, cum paruulus ægrotaret. At fuit ille paruulus ex adulterio susceptus. Occidit Vriam Dauid, vt adulterium tegetet; & non occideret Deus paruulum illius, vt adulterium plecteret? Plurima exempla sunt, in quibus, vt parentum peccata puniret, filios Deus morbis afflictauit, aut morte sustulit. Absalom sanè & ipse triplici hasta confossus, dum ex arbore penderet, an non occidi meruit; qui, si penes ipsum fuisset, patrem & regno, & vita priuasset? *Honora patrem tuum & matrem tuam, vt sis longæuus super terram,* ait Dominus. Discolis, & parentum suorum persecutoribus non promisit longæuam vitam. Non enim digni sunt, quos terra sustineat. Mortè igitur dignus fuit Absalom Patris persecutor. Sed & Dauid Absalomem nimium dilexit, minimumque ei indulsit. Et vtique meruit talem prolem amittere, in cuius amissione beneficio affectus est. Beneficium quippe est, amittere persecutorem. Quid conqueri possunt parentes de filiorum morte, quam ipsi merentur, optant, aut procurant? Ludouicum Francorum regem Cleri bona vsurpantem S. Bernardus admonuit. Sed surdum. Neque enim ille abstinuit. Cui Bernardus: *Hæc tua, Rex, pertinacia,* inquit, *filij interitu multabitur.* Dictum factum. Philippus enim Ludouici filius, animi caussa, in campos exierat, & dum extra Parisiensis ciuitatis muros asturcone tollutim veheretur, inter crura lasciuentis equi sus domestica intercurrit. Equus igitur territus ac ferociter cespitans iuuenem humi deturbauit. Quo ex casu, nocte insequente, decessit. Cuius mors, sicut Ludouico mærori fuit, ita eum etiam admonuit, vt de futuris magis, quàm de præsentibus sollicitus esset; & sacra non tangere.

Tum enim in mentem illi venit D. Bernardi vaticinium. Duo

SSS 3

itaque

X.

Psal. 108. 12
2. Reg. 12. 15.

Exod. 20. 12.

Robert. Ga-
guinus lib. 6.
Annal. de
Francorum
gestis.

itaque Ludouicus è filij morte beneficia accepit, emendatus est, & hinc punitus, ne, ob violata Ecclesiæ bona, æternas sustinere pœnas cogeretur. Seruasset filium, si, quæ Dei erant, Deo reddidisset. Venerunt aliquando ad Ammonem Ægyptium san-
 citatis fama celebrem parentes duo, ei que filium rabidi canis morsu periclitantem ciulantes obtulerunt, rogantes ut eum curare dignaretur, quibus ille dixit: *Non eget mea curatio: sed vos, si vultis reddere bouem, quem rapuistis, dominis suis, agri- tus repente sanabitur.* Quod etiam contigit. Mox enim vbi restitutus est bos, est etiam puer sanitati restitutus. Discant hinc, qui multa malis titulis coaceruant, infelix esse lucrum ex alieno. Illud enim dum acquirunt, sua & suos amittunt. Quare, se ipsos accusent, non Deum iustum vindicem, si patiuntur, quod meruerunt.

Histor. tri-
part lib. 1.
cap. 11.

XI.

Psal. 105. 37.

Orosius l. 7.
cap. 3.

Delrio lib. 3.
disquis.
S. Aug I 22.
de ciuit. c. 18.

Abbas Caro-
lus in stema-

6. Quid quòd multi ipsi optant, aut procurant etiam interitum filiorum? Non afferam è fabulis Medæas, aut Prognas: in sacris litteris inueniuntur, qui *immolauerunt filios suos, & filias suas demonijs, & effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculprilibus Chanaan. Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum.* Herodes Ascalonita tanto furore in bimos exarsit, inter quos voluit Christum interficere, ut ne suis quidem filijs pepercerit. Quam ob causam, teste Macrobio, Augustus dixit: *Melius est, Herodis porcum esse, quam filium.* De imprecationibus, de que alijs in filios diritatibus passim occurrunt historiæ. Et nota est illa, quam apud S. Augustinum legimus, & retulit proprio libello Paulus, ex illis fratribus vnus, qui ob iniuriam matri illatam, eius imprecatione, horribili tremore quatiebantur. Volunt utique parentes obtinere, quod imprecantur. Quid possunt igitur conqueri, si habent, quod volunt? immo quod faciant. Nam sunt qui naturæ & ipsi Deo leges præscribere non verentur, &, nisi prolem nullam volunt, occiderentque vel ipsi, nisi Deus obstaret, eriperetque nonnullos, velut infantem Moysen è manu Pharaonis; ut S. Virgini Perpetuæ contigit. Habebat hæc nobilem parentem, qui in regiam aulam se conferens prægnanti vxori